

N:o 9.

Ank. till Riksd. Kansli den 2 Mars 1886, kl. 1 e. m.

Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 4, rörande Herr G. Ericssons från Stockholm motion om skrifvelse till Kongl. Maj:t angående utredning af antalet spanmålsförsäljande jordbrukare inom riket m. m.

Uti en inom Andra Kammaren väckt motion N:o 33 föreslår Herr G. Ericsson:

»att Riksdagen ville i skrifvelse begära, det Kongl. Maj:t måtte låta verkställa en utredning, vare sig med ledning af redan tillgängliga handlingar eller infordrade uppgifter, af dels huru många jordegare som kunna sälja spanmål, dels huru många som behöfva köpa sådan, och dels huru många som sjelfve förbruka den säd de odla, samt att resultatet af denna utredning snarast möjligt måtte för Riksdagen framläggas.»

Herr Ericsson har i första rummet till stöd för motionen anført:

»Då öfver hela landet en allt märkligare opinion gör sig gällande till förmån för en öfvergång till ett protektionistiskt tullsystem, och denna äfven inom representationen tyckes vinna insteg, ville det för en vän af handelns och utbytets frihet synas, att ett så viktigt steg, i fall det måste tagas — hvilket motionären för sin del icke ansåge vara fallet — åtminstone bör föregås af den omsorgsfullaste och mest noggranna utredning af hit hörande förhållanden.»

och tillägger motionären till förtydligande af motionens syfte:

»Hvad som här egentligen är af vikt att få veta, är huru många jordegare, som kunna anses frambringa spanmål till afsalu, huru många

som sjelfva förbruka den spanmål de frambringa, och huru många som derutöfver sjelfve anses behöfva köpa sådan. Det är klart, att endast den första afdelningen skulle skörda vinst af höjda spanmålstullar, medan den andra skulle se dem med skäligen likgiltiga blickar, och den tredje i dem endast funne en ny börda till de många gamla.»

Motionären säger slutligen, att han ansett det hvarken lämpligt eller nödigt att närmare yttra sig om *formen eller sättet* för önskad utredningen, utan har motionären velat öfverlemnas omtanken härom till Kongl. Maj:t.

I olikhet med motionären har det synts Utskottet både lämpligt och nödigt, att motionären närmare än som skett yttrat sig derom, huru han tänkt sig *formen och sättet* för den föreslagna utredningen. Denna har nemligen i Utskottets tanke en omfattning, som Utskottet i brist på annan ledning än motionens innehåll, svårligen kan fullt klargöra, hvadan Utskottet också har svårt att inlåta sig i någon uttömmande granskning af motionens verkliga innebörd. Utskottet vill dock påpeka svårigheten, för att ej säga omöjligheten för Kongl. Maj:t att åstadkomma en ens tillnärmelsevis *tillförlitlig* utredning i det åsyftade hänseendet. — Jordbrukarne sjelfve lära ej kunna tillförbindas att inkomma med uppgifter rörande de ifrågasatta förhållandena, och äfven om meddelandet af sådana uppgifter skulle dem åläggas, torde af flere skäl, deribland särskildt bör framhållas, att en stor del af landets jordbrukare, isynnerhet de mindre, ej ens föra några räkenskaper, nöjaktiga och tillförlitliga upplysningar i de afseenden motionären åsyftat icke kunna påräknas.

Då den ifrågasatta utredningen sålunda, enligt Utskottets åsigt, skulle medföra nästan oöfverstigliga svårigheter och dessutom otvifvelaktigt medföra högst betydande kostnader, utan att förhoppning ändock förefunnes, att något tillförlitligt resultat deraf kunde vinnas, hemställer Utskottet,

att motionen måtte lemnas utan afseende.

Stockholm den 2 Mars 1886.

På Utskottets vägnar:

G. Thestrup.
